

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 10Csp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321203661
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8321203661.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX B., o zaplatenie 4.345,88 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 024,14 eur titulom istiny, 232,03 eur titulom úroku z úveru, 2,08 eur titulom úroku z omeškania, zmluvný úrok vo výške 15,90% ročne zo sumy 2 024,14 eur od 24.2.2017 do zaplatenia, najviac však do výšky 3 120,92 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2024,14 eur od 24.2.2017 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietá.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 10.04.2017 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 4.345,88 eur, nezaplateného úroku vo výške 232,03 eur, nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 2,08 eur, úroku vo výške 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny 4.345,88 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % z nezaplatennej istiny 4.345,88 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 232,03 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 4,12 eur a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 26.03.2014 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXX a na jej základe žalovanej poskytol peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur, z tohto úveru sumu 250 eur bola započítaná na poplatok za poskytnutie úveru vo výške 250 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných anuitných splátkach a celý úver bola povinná splatiť do 20.03.2024. Po vyčerpaní úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti a preto listom zo dňa 23.02.2017 bola vyzvaná na predčasné splatenie úveru najneskôr do 05.03.2017. Napriek výzve, žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Ku dňu podania žaloby predstavuje pohľadávka žalobcu voči žalovanému sumu 4.584,11 eur a pozostáva z istiny vo výške 4.345,88 eur, nezaplateného úroku vo výške 232,03 eur, nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 2,08 eur, poplatky za poistenie vo výške 4,12 eur. Úroky vo výške 232,03 eur predstavujú dohodnutý úrok podľa zmluvy.

2. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila.

3. Súd sa oboznámil so žalobou a predloženými listinnými dokladmi a to Úverovou zmluvou zo dňa 26.03.2014, Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, sadzobníkom poplatkov žalobcu, výzvou na predčasné splatenie úveru dňa 23.02.2017, opakovaným upozornením zo dňa 21.12.2016, výpisom

z účtu žalovanej, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 02.05.2017 a zo dňa 19.07.2017, rozsudkom Okresného súdu č.k.: XXCsp/XX/XXXX-XX zo dňa 12.12.2017, rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k.: 2Cdo/60/2020-214 zo dňa 15.7.2021, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k.: 12CoCsp/38/2021-226 zo dňa 19.10.2021, vyjadrením žalobcu zo dňa 10.11.2021 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Žalobca ako banka a žalovaná ako dlžník dňa 26.03.2014 uzavreli Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

5. V zmysle bodu 1. Zmluvy, banka sa zaviazala poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru vo výške 5.000,- eur. Úver sa žalovaná zaviazala splatiť 120 anuitnými splátkami vo výške 84,01 eur mesačne, pričom termín splatnosti prvej splátky bol 22.04.2014 a poslednej dňa 20.03.2024. Každá ďalšia splátka bola splatná k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Dohodnutá výška úrokovej sadzby bola 15,90 % ročne a to až do splatnosti celého úveru. Výška RPMN bola 19,02 %, priemerná hodnota RPMN bola 18,87 %. Dohodnutý poplatok za poistenie splácať úver bol 2,06 eur mesačne. Celkovo sa žalovaná zaviazala žalobcovi zaplatiť sumu 10.331,20 eur (článok 1. Zmluvy).

6. Podľa článku 2., bod. 2.1. Zmluvy, klient sa zaväzuje riadne a včas splniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, riadne a včas splácať úver, platiť banke poplatky súvisiace s úverom uvedené v úverovej zmluve, VOP a sadzobníku poplatkov.

7. Podľa článku 2.2, bod 2.2.1. Obchodných podmienok pre úvery; banka poskytuje úvery výlučne na základe zmluvy o úvere uzatvorenej medzi bankou a klientom. Zo zmluvy o úvere vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi úver, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených a klientovi vzniká záväzok úver splatiť a zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo.

8. Podľa článku 2.4 Obchodných podmienok pre úvery; klient je povinný platiť úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov. Úver sa úročí denne odo dňa prvého čerpania úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane) zo sumy aktuálneho zostatku čerpaného úveru. Úrok sa stanovuje percentuálne na ročnej báze (p.a).

9. Podľa článku 2.5, bod 2.5.1. Obchodných podmienok pre úvery; klient musí vrátiť (splatiť) banke všetky peňažné prostriedky, ktoré mu poskytla v súlade s podmienkami zmluvy o úvere. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, spláca sa istina úveru anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity).

10. Podľa článku 2.5, bod 2.5.4. Obchodných podmienok pre úvery; istina, úroky (vrátane anuity), poplatky a iné príslušenstvo úveru sa spláca (platí) z inkasného účtu uvedeného v zmluve o úvere. Banka môže kedykoľvek počas trvania úveru zablokovať na ktoromkoľvek bežnom účte klienta čiastku vo výške najbližšej anuitnej splátky istiny a príslušenstva a neumožniť klientovi s takto zablokovanými prostriedkami nakladať.

11. V zmysle článku 2.9, bod 2.9.1. Obchodných podmienok pre úvery; klient je v omeškaní, ak nesplatiť istinu úveru, nezplatiť úroky alebo nesplní iný peňažný záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere riadne a včas, v dohodnutý deň ich splatnosti alebo deň, ktorý vyplýva z výzvy na predčasnú splatnosť. Prvým dňom omeškania je teda deň, ktorý nasleduje po dni splatnosti príslušného záväzku.

12. Podľa Článku 9. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu účinných od 01.02.2014, banka poskytuje spotrebiteľské a iné úvery klientom vo všetkých segmentoch. Podmienkou poskytnutia úveru spotrebiteľovi nie je vedenie bežného účtu pre klienta bankou. Podmienky poskytovania úverov upravujú osobitné obchodné podmienky pre úvery poskytované klientom v príslušnom segmente.

13. Listom označeným ako výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 23.02.2017 žalobca žalovanej oznámil, že vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti z úverovej zmluvy a to ani napriek opakovanej snahe zo strany žalobcu, žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovanú na jeho zaplatenie najneskôr do 05.03.2017.

14. Z výpisu z úverového účtu žalovanej súd zistil, že žalovaná čerpala úver vo výške 5.000,- eur, pričom z tejto sumy časť finančných prostriedkov vo výške 250 eur použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním na poskytnutý úver.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 02.05.2017 uviedol, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur, pričom suma 250 eur bola použitá na úhradu poplatku za poskytnutie úveru. Z tohto úveru časť finančných prostriedkov vo výške 1.659,85 eur bola použitá na splatenie úveru na základe úverovej zmluvy č. XXXXX, časť finančných prostriedkov vo výške 435 eur bola poskytnutá na splatenie záväzku na osobný účet klienta a započítaním na dlh klienta, časť finančných prostriedkov vo výške 2655,15 eur bola poskytnutá bezúčelovo. V prospech žalobcu uhradila sumu celkovo 2678,26 eur, na istinu 692,54 eur, na úroky sumu 1.960,28 eur a na poistenie sumu 63,86 eur. Po podaní žaloby nezaplatila žiadnu sumu. Nezaplatený úrok vo výške 232,03 eur si uplatňuje v súlade s bodom 1.2. Zmluvy - vo výške 15,90 % ročne. Nezaplatené úroky z omeškania vo výške 2,08 eur pri úrokovej sadzbe 5 % ročne, ktorý bol dohodnutý v zmluve v súlade s § 369 ObZ, do dátumu zosplatenia. V písomnom vyjadrení zo dňa 19.07.2017 uviedol, že súčasná právna úprava o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje do textu zahrnúť všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., do samotného textu zmluvy. Taktiež podľa § 9 ods. 2 písm. k) nevyplýva povinnosť uvádzať v zmluve presný rozpis toho, aký podiel z jednotlivých splátok pripadá na uhradenie istiny a úrokov. V súčasnosti túto funkciu plní amortizačná tabuľka, o ktorú môže spotrebiteľ veriteľa kedykoľvek požiadať a tento je povinný ju bezplatne poskytnúť. Odkázal na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/ a Klára Bíróová. Preto na podanej žalobe trval aj naďalej. Uplatnil si trovy konania.

16. Najvyšší súd SR rozsudkom č.k.: 2Cdo/60/2020-214 zo dňa 15.7.2021 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k.: 19Co/44/2018 zo dňa 15.11.2018, v ktorom uviedol v bode 8. Odôvodnenia, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i) umožňuje dospieť k záveru, že nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Preto bolo dovolanie žalobcu prípustné a dôvodné, a teda Najvyšší súd rozsudok krajského súdu zrušil.

17. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 12CoCsp/38/2021-226 zo dňa 19.10.2021 potvrdil rozsudok v napadnutom zamietavom výroku čo do zaplatenia sumy 254,12 eur. Vo zvyšnej napadnutej časti zamietavého výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania rozsudok zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Neprijateľnosť poplatku za poskytnutie úveru vo výške 250,- eur ako aj poplatku za poistenie splácať úver vo výške 4,12 eur vidí odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie predovšetkým v spôsobe jeho dojednaní, pretože tieto poplatky boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, teda boli v zmluve predformulované a žalovaná ako spotrebiteľ ak chcela zmluvu uzatvoriť, musela ju prijať ako celok. Z uvedeného dôvodu tak absentuje individuálnosť ich dojednaní. Okrem toho je poplatok za poskytnutie úveru neprijateľný aj z dôvodu jeho neurčitosti. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalobca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 250,- eur, nakoľko za poskytnutie úveru spotrebiteľ zaplatí odmenu v podobe úrokov. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že poplatok za poskytnutie úveru je zrejme poplatkom za akúsi administratívnu agendu s tým spojenú. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, odvolací súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Pre porovnanie odvolací súd dáva do pozornosti Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája. 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene“. Vyšší krajský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Odvolací súd si osvojil nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa, a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti (obdobne aj KS PO, sp. zn. 12CoCsp/32/2020 z 25.03.2021, 13CoCsp/27/2020 z 30.03.2021 a mnohé iné).

18. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 10.11.2021 uviedol, že žalovaný do zosplatenia úveru zaplatil na úrokoch sumu 1.960,28 eur, čo je zrejme z prehľadov splácania - do predčasného zosplatenia, ktoré boli prílohou žaloby, dlžný úrok predstavuje potom sumu 3.120,92 eur. Po predčasnom zosplatení úveru neuskutočnil žalovaný žiadnu úhradu na úrok. V zmysle vyššie uvedeného žalobcovi náleží ešte dlžný

úrok vo výške 3.120,92 eur. V prípade, že by súd priznal žalobcovi zvlášť vyčíslený úrok do zosplatnenia úveru vo výške 232,03 eur, ktorý si takto žalobca uplatnil v žalobe, dlžný zmluvný úrok by bol potom v takomto prípade vo výške 2.888,89 eur (3.120,92 eur - 232,03 eur).

19. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

22. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

23. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

24. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

25. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov; spotrebiteľským úverom na

účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

32. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

33. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovvej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

36. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

37. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou

ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

38. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.3.2014, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 splátkach vo výške 84,01 eur mesačne s výškou RPMN 19,02%. Splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.3.2024. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 23.02.2017. V prospech žalobcu žalovaná uhradila celkovo sumu 2678,26 eur. Z poskytnutého úveru bola suma 250 eur započítaná na úhradu poplatku za poskytnutie úveru. Uvedené skutočnosti neboli sporné.

39. Súd mal po rozhodnutí odvolacieho a dovolacieho súdu rozhodnúť o zostávajúcej istine 2.024,14 eur (ako rozdiel pôvodnej žalovanej istiny 4.345,88 eur a istiny priznanej rozsudkom tunajšieho súdu č.k.XXCsp/XX/XXXX-XX dňa 12.12.2017 vo výške 2.071,74 eur a sumy 250,- eur ako poplatku za úver okrem poplatku za poistenie 4,12 eur ako príslušenstva), o vyčíslenom zmluvnom úroku 232,03 eur, o vyčíslenom úroku z omeškania 2,08 eur, o zmluvnom úroku 15,90% ročne z nezaplatenej istiny od 24.2.2017 do zaplataenia a o úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny od 24.2.2017 do zaplataenia.

40. Súd vyhodnotil zmluvu ako platnú, uzavretú v zákonom požadovanej forme, obsahujúcu základné, ako aj osobitné podstatné obsahové náležitosti. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky úveru. Veriteľovi tak vzniklo podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v spojení so zmluvnými dojednaniami žiadať predčasné splatenie úveru. V rozsahu nezaplatenej istiny vo výške 2.024,14 eur, kapitalizovaného úroku vo výške 232,03 eur, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 2,08 eur a úroku z omeškania z dlžnej istiny od zosplatnenia dňa 24.2.2017 do zaplataenia súd považuje nárok žalobcu za dôvodný, preto rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu, kapitalizovaného úroku, kapitalizovaného úroku z omeškania a tiež zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne tak ako je uvedené vo výroku I.

41. Čo sa týka zmluvného úroku, za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

42. V tomto smere dáva súd do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí (vy)riešil otázku zmluvných úrokov a ich (ne)priznania v prípade predčasného zosplatnenia úveru. Dôvod prečo veriteľovi nepriznať zmluvné úroky až do zaplataenia videl v tom, že „pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platiť úroky až do zaplataenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplataenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojedanie, ktorým sa dlžník -spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplataenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.. Takéto dojedanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ.“

43. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia zároveň Najvyšší súd skonštatoval, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Z uvedeného je zrejmé, že zmluvný úrok z dlžnej istiny prináleží veriteľovi v dojedanej výške.

44. Súd poukazuje na vyššie uvedené skutočnosti a viazaný právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v danej veci, priznal žalobcovi zmluvný úrok z úveru vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.345,88 eur od 24.2.2017 do zaplatenia, najviac však do výšky 3.120,92 eur, keďže celková čiastka, ktorú mala žalovaná podľa zmluvy platiť bola 10.331,20 eur, poplatok za poskytnutie úveru bol 250,- eur, istina bola 5.000,- eur a z prehľadu splácania vyplynulo, že žalovaná na úrok zaplatila 1.960,28 eur ($10.331,20 - 250 - 5.000 - 1.960,28 = 3.120,92$ eur; teda suma 3.120,92 eur je zvyšná neuhradená časť úrokov dohodnutých v zmluve). V uvedenom rozsahu súd predmetný úrok z úveru priznal s poukazom na rozsudkom NS SR sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020, ktorý vyslovil právny názor, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako „cenu peňazí“.

45. Z týchto dôvodov v prevyšujúcej časti pokiaľ sa domáhal žalobca zaplatenia tohto dohodnutého úroku do zaplatenia ako nedôvodný zamietol, keďže žalobca má nárok len na dohodnutý úrok v dojednanej výške.

46. V rozsahu úroku z omeškania z nezaplatených úrokov súd poukazuje na zákaz anatocizmu. Nejvyšší súd České republiky v rozsudku č. k. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24. marca 2004 vychádzajúc z právnej úpravy obsahovo zhodnej so slovenskou, uviedol, že podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú teda podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v návaznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nespláti úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. V zmysle uvedeného súd žalobcovi nepriznal ani úrok z omeškania z nesplatených úrokov a žalobu v tejto časti zamietol (výrok II.)

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a priznal nárok žalobcovi ako úspešnej strane sporu, keďže žalobca bol v konaní úspešný v prevažnej časti a neúspešný v nepatrnej časti (poplatku za poskytnutie úveru, poplatku za poistenie, zmluvného úroku). Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP. O výške trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.